EXERCITATIO ACADEMICA

DE

INVESTITURA FEUDI

Quam

DIVINA AUXILIANTE GRATIA

Conſenſu & authoritate Ampliſſimæ Facultatis Juridicæ, in inclytâ ad Varnum Academiâ,

PRÆSIDE

VIRO AMPLISSIMO ET CONSULTISSIMO

DN. CUNRADO Schuckmann/

J. U. D. Præceptore ac Promotore ſuo ætatem Colendo.

Publico Eruditorum Examini ſubjicit

JOHANNES Voß/

WESTPHAL.

AUTHOR ET RESPONDENS.

In Auditorio Majori ad diem 5. Januarii,

BLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ROSTOCHI

Typis Johannis Richelii, Senat. Typogr.

Anno cIɔ Iɔc. LIII.

CUM DEO.

Theſis I.

TOtum jus inqvit JCtus Ulp. *in l. fin. ff. de LL.* conſiſtit aut in acqvirendo, aut in conſervando, aut in minuendo. Cum verò inter tria iſthæc, qvæ univerſo juri tribuuntur, primum locum teneat acqviſitio, mihi qvoq; materiam aliqvam juris feudalis, auxiliante Deo, publico Eruditorum examini exhibituro, inprimis inveſtigare placuit, qva ratione feudum acqviratur? Acqviritur autem illud ſolâ inveſtiturâ *1. F. 25.* hac enim ſolâ ceu proximâ causâ omne feudum efficitur, omnisq; feudi Lex ex eâ ſolâ ſumitur *1. F. 18.* nullâ hac in parte differentiâ habitâ inter feudum novum & antiqvum. Non igitur placet ſententia ſtatuentium ſex acqvirendi feudi modos, videl. Donationem, Emptionem, Permutationem, Succeſſionem, Præſcriptionem, & in poſſeſſionem inductionem; Diſtingvendum qvippe eſt inter titulos acqvirendi obligationem, qvales ſunt Emptio, permutatio &c. & ipſum Dominii acqvirendi modum, qvalis eſt actualis rei traditio, qvâ propriè feudum acqviri dicitur. Nec enim contractibus, ſed traditionibus, qvarum ſpecies eſt inveſtitura, rerum dominia acqviruntur *l. 20. C. de pact.*

2. Rectius proindè ſentire videntur Schneid. *p. 4. de feud.* & Lindem. *Exerc. feud. 2. c. 4. th. 1. & ſeqq.* tradentes, feudum conſtitui qvidem obligatoriè multis modis, tàm inter vivos, putâ promiſſione eaq; ſimplici vel vallatâ; qvàm ultimâ voluntate, teſtamento ſcil. vel Codicillis, dum defunctus feudum ita alicui relinqvit, ut poſt mortem ſuam heres eum inveſtire cogatur, Roſenth. *de feud. cap. 6. concl. 3.* Vult. *de feud. lib. 1. c. 7. n. 12.* Acqviri verò demum per inveſtituram. Iſti enim ſupra memorati modi feudi conſtitutionem ſpectant, adeoq; inveſtituram antecedunt, & ad petendum eam efficacem producunt obligationẽ Cl. Dn. Schnob. *Diſp. feud. 5. th. 9.*

3. His deneraliter præmiſſis ad ipſius propriè ſic dicti acqvirendi feudum modi inveſtituræ delineationem accedo. Vox igitur inveſtitura licet barbara nõnullis videatur, in ejusq; primâ origine indagandâ ſe plurimi juris interpretes torqveant, non incommodè tamen vel à Latino *veſtire* aut *veſte* appellari poteſt, inde qvod eâ Vaſallus velut veſtimento qvodam exornetur & induatur, unde contra, feudo aliqvem privare deveſtire dicitur *1. F. 7.* Vult. *d. lib. 1. c. 7. n. 4.* vel etiam à Germanico Veſten qvod firmare ac ſtabilire ſignificat; credibile qvippe eſt, Longobardos natione alias Germanos (à qvibus jus noſtrum feudale pimam originem trahit) plurimas nationis ſuæ voces in ſuo idiomate retinuiſſe, & ſic qvoq; hanc vocem *inveſtituram* in dicto ſignificatu uſurpare voluiſſe. Non tamen vox inveſtitura uno ſemper eodemq; modo accipitur, qvandoq; enim inſtrumentum ſuper actu inveſtiendi confectum, alias dictum breve teſtatum *1. F. 3. 2. F. 32.* Germ. Ein Lehen-Brieff non rarò etiam ipſam feudi poſſeſſionem denotat. *2. F. 2. pr.* Freqventius verò, qvo etiam propoſitum meum ſe flectit, pro inveſtiendi actu ſumitur, Germ. Die Belehnung / *2. F. 1. §. & 25.*

4. Hoc ergo poſtremo modo inveſtitura conſiderata breviter deſcribi poteſt Realis feudi acqviſitio. Fit autem vel de beneficio veteri, vel de novo *2. F 3. pr.* Illa dicitur inveſtituræ Renovatio, de qva infrà; Hæc, qvæ & in ſpecie inveſtitura appellatur, ſub dividitur in veram & præſumptam. Vera pro diverſitate effectuum variè qvidem definiri poteſt, ſi tamen obligatio ad mutuam fidem inter Dominum & Vaſallum ſpectetur, omnium optimè definitur Contractus, *argum. c. 1. 2. F. 26. §. ſi facta l. 19 ff. de V. S.* bonæ fidei *arg. c. un. 2. F. 7. in f.* Duaren. *de feud. c. 19. n. 4.* nominatus, Zaſ. *Epit. feud. p. 1. n. 5.* Schrad. *de feud. p. 2. c. 2. n. 3.* ſolenni feudi ceſſione conſtans *2. F. 2.* Schnob. *diſp. feud. 5. th. 3.* ſic qvoq; inveſtitura breviter ſolennis feudi ceſſio dicitur Cuj. *ad 1. F. 1. verſ. ſi verò Archi-Epiſcopus* qvæ deſcriptiones à meo inſtituto minimè ſunt alienæ.

5. Hæc, vera ſcil. inveſtitura viciſſim diſtingvitur in realem, qvæ & propria, & verbalem qvæ & abuſiva nuncupari ſolet *c. unic. 2. F. 2. pr.* Borch. *de feud. c. 7. p. 1 n. 4.* Qvæ diſtinctio, licet

non

non ut formalis diviſio, tamen ut materialis diverſorum actuum diſtributio non ineptè ſuſtinetur, tametſi contradicat Vult. *de F. c. 7. n. 10. & 50.* Realis autem ſeu propria fit per corporalem rei in feudum dandæ traditionem & apprehenſionem: eoq; ſenſu inveſtitura poſſeſſio appellatur, *2. F. 2.* Verbalis ſeu abuſiva fit, qvando poſſesſio non realiter traditur ſed tantum analogicè, dum Symbolo qvodam, putâ haſtâ, gladio, vexillo, annulo Voluntas Domini ſe inveſtituram facere dicentis, indicatur *d. c. un. 2. F. 2.* Et hâc inveſtiturâ poſſesſio in Vaſallum regulariter non transfertur *arg. l. 3. §. 1. l 8. ff. de acqvir. poſſ.* vide tamen limitationes apud Schrad, *p. 5. c. 2. n. 15.* proinde Vaſallus abuſivè inveſtitus, neceſſe habet agere ad rei feudalis traditionem, ad qvam etiam ex tali inveſtiturâ Dominus præcisè obligatur *1. F. 4. pr. 2. F. 8. in fin. 2. F. 26. §. ſi facta.*

6. Circa poſterius diviſionis membrum abuſivam videl. inveſtituram, multæ ab interpretibus juris moventur qvæſtiones; 1. enim qværitur; An abuſivè inveſtito, Domino poſſesſionem tradere recuſante, licentia ſit propria authoritate poſſesſionem apprehendere, vel implorato officio judicis manu militari eam occupare? *arg. l. 68 ff. de Rei. Vind.* qvod communiter Aff. Roſenth. *c. 7. Concl. 15.* Borch. *de feud. c. 7. n. 1.* Gail. *lib. 2. Obſ 152. n. 14.* in tantum, ut Dominus moram committens omnem interim utilitatem inveſtito præſtare cogatur *2. F. 7. in f.* Mynſ. *Cent. 4. Obſ. 61. n. 4. & ſeqq.* Si tamen Vaſallus ante inveſtituram factam rem feudalem ex aliqva causâ pignoris forte commodati &c. corporaliter teneat, poſſesſionem denuo corporaliter apprehendere opus non habet, ſed tum voluntas Domini ſigno qvodam externo declarata ad transferendam poſſesſionem ſufficit *1. F. 11.* Rittersh. *de feud. lib. 1. c. 9.*

7. Qværitur 2. Si contingat prius aliqvem abuſivè inveſtiri, poſteà verò alii poſſesſionem ejusdem feudi realiter tradi, uter eorum præferatur? Et cum apprehenſio poſſesſionis ad feudi acqviſitionem omninò ſit neceſſaria, & ante traditionem res non transferatur *arg. l. pen. C. de R. V.* poſteriorem in poſſesſione traditâ manere, ſtatuo cum Roſenth. *c. 6. concl. 9. & ſeqq.* Fachin. *7. contr. 32.*

 8. Qvæ-

8. Quæritur 3. Annon utile dominium in abuſivè inveſtitum transferatur? Affirmatur id qvidem à Duareno *de feud. c. 7. n. 6.* Rectius tamen cum Arumæo *diſp. feud. 5. th. 9.* negatur. Nec enim tali modo inveſtitus jus in re, ſed tantum ſpem ad rem conſeqvitur, ex qva actio perſonalis naſcitur, qvâ Dominus conventus omnino ad vacuam feudi poſſesſionem tradendam cogi poteſt. *1. F. 4. 2. F. 7. §. 1. & 2. F. 26. §. ſi facta.* nec præſtando intereſſe liberatur *arg. l. 11. §. 2. l. 31. ff. de act. empt.* Mynſ. *4. obſ. 61. n. 5. per d. c. un. 2. F. 26. §. ſi facta.*

9. Ad abuſivam inveſtituram non immeritò refertur illa, qvæ Vulgo dicitur Expectativa, Germ. Ein Expectantz oder Anwartung/ item ein Gnadenlehen/ qvando qvis de feudo, qvod adhuc alius Vaſallus agnationis fortè vel familiæ ſuæ ultimus tenet, eo etiam ignorante & inuito, à Domino inveſtitur in caſum, qvo per mortem Vaſalli feudum apertũ fuerit, *1. F. 9. pr. 1. F. 27. § f. 2. F. 26. §. moribus.* qvod contra juris Cæſarei regulas, ex cõſvetudine feudorũ nec non jure Sax. Lehenrecht *c. 5. & c. 57.* apprimè defendit Vult. *de feud. lib 1. c. 7. n. 65. & ſeqq.* Gail. *2. Obſ 155.* Et hæc qvidem Expectativa in heredes inveſtiti eſt tranſitoria, etſi contingat eundem ante Vaſallum poſſeſſorem mori, qvod ſimiliter rejectâ contrariâ opinione probat Vult. *d. lib. 1. c 7. n. 70.*

10. Nec minus ejusmodi expectativa in heredes Domini inveſtientis, modo is Laicus ſit, tranſit, ita ut inveſtituram à defuncto factam ratã habere cogantur *1. F. 3. in f. 2. F. 26. §. moribus* ſicut & aliàs communiter heres factum defuncti præſtare tenetur *l. 49. ff. de O. & A. l. 3. C. de reb. al. non alien.* diverſum tamẽ obtinet in Clerico *1. F. 3.* diverſitatis ratio eſt, qvod heres qvidẽ Laici ſuccedat in univerſum jus qvod defunctus habuit *l. 62. ff. de R. I.* Clerici verò ſuccedentes ſuccesſionis ſuæ cauſam nõ tam ab anteceſſore defuncto qvam poſtulatione & electione Eccleſiaſticâ habent *c. ad decorem 5. ext. de inſtit. c. apoſtolica 8. q. 1.* Borch. *c. 7. n. 19.* vide tamen limitationes nonnullas apud eundem *d. c. 7. n. 20.*

11. Porrò circa inveſtituram qvatuor inprimis conſideranda veniunt, eaq; partim ad novam faciendam, partim ad veterem renovandam ſpectantia, partim verò utriq; communia, ſunt autem

autem 1. legitima ejusdem petitio 2. Teſtatio 3. Fidelitatis pro miſſio & 4. in poſſeſſionem inductio, qvæ tamen in abuſivâ ceſſat.

12. Inveſtituram neceſſario 1. præcedere debet ejusdem petitio, idqꝫ in ſignum reverentiæ Domino à Vaſallis debitæ Curt. Jun. *de feud. p. 4. n. 45.* ut ita recognoſcant Vaſalli, ſe feudum beneficio Domini & primi acqvirentis magis, qvam ſucceſſione obtinere; ne item Domini jura obliterentur aut Vaſallus ignorantiam facilè aut præſcriptionē prætendat, Roſenth. *c. 6. cl. 46.* alias rationes addit Borch. *de feud. c. 7. n. 30.* petitionem iſtam fieri oportet expreſsè, humiliter, inſtanter; ſi tamen ſemel atq; iterum facta ſit, ſæpius eam reiterare non eſt neceſſe, nec reqviritur, ut Vaſallus in genua procumbat, niſi forte Reges feudum conferant, aut loci conſvetudo tale qvid exigat, Lind. *Exerc. feud. 2. c. 4. th. 36.* Sed novi qvidem feudi inveſtitura ab his, qvibus feudum obligatoriè conſtitutum eſt, antiqvi verò ſeu paterni à proximis ſucceſſoribus petitur Arum. *diſp. feud. 5. th. 5.* utraq; etiam per alium putà procuratorem peti poteſt *2. F 3. verſ. ſed utrum.*

13. Petenda autem eſt inveſtitura à Domino immediatè proximo vel ejus heredibus *2. F. 58. §. item.* Sed qværitur, ſi Dominus pluribus relictis heredibus moriatur, an Vaſallus à ſingulis eorum inveſtituram petere cogatur? Et licet in deciſione iſtius qvæſtionis plurimi diſſentiant Zaſ. *p. 7. de feud. n. 11.* Qvia tamen Vaſallus pro uno feudo plurimos Dominos habere *2. F. 55. §. præterea* aut plures fidelitates facere nō tenetur *2. F. 77. & tit. 102.* ſufficit Vaſallum deſiderare, ut plures Domini defuncti heredes, unum ex ſe ad faciendam inveſtiturā & recipiendam fidelitatem eligant, & ſi hoc impetrare neqvit, unum qvem velit adeat, habitâ tamen ratione præeminentiæ & ætatis Zaſ. *d. l.* Roſenth. *c. 6. cl 65.* Borch. *de feud. c. 7. n. 35.* Fachn. *7. controv. 55.* Schnob. *Diſp. feud 5. th. 13.*

14. Hoc præterea ad legitimam inveſtituræ petitionem reqviritur, ut fiat oportuno tempore: qvod qvidem in novi feudi inveſtiturâ certo jure definitum non eſt, ſi tamen Vaſallus ad faciendam fidelitatem pro novo feudo, interpoſito convenienti tempore, tribus diſtinctis vicibus citatus non compareat, Dominus promiſſam inveſtituram adimplere non tenetur, ſed ex pro-

miſſione

miſſione ſua conventus exceptione actorem jure repellit *2. F.24. §. 1. 2. F. 22. princ.* Vult. *lib. 1. c. 7. n. 2.* Borch. *c. 7. p. 1. n. 29.* trinam auté diſtinctam citationem præceſſiſſe oportet, nec ſicut jure communi *l. 72. ff. de judic.* ità hic una peremptoria loco trium ſufficit, propter expreſſos juris feudalis textus, Vult. *d. l.*

15. Veteris verò inveſtituræ Renovatio, mortuo vel Domino vel Vaſallo, intra annum & diem à tempore ſcientiæ computatum *arg. l. 1. §. 1. ff. de jur. & fact. ign.* omnino petenda eſt *2. F 24. & 52. in f. & 55. §. præterea.* Quod etiam noviſſimâ Car. V. Imp. Conſtitutione confirmatum R. A. Von Röm. Kayſ. Mayt Regiment zu Wormbs de Anno 1521. §. und behalten uns bevor. vel ſaltem intra id ſpatium fidelitas offerenda *2. F. 40. pr.* licet Jure Sax: annus & ſex ſeptimanæ indulgeantur Vult. *lib 1. c. 7. n. 99.* Cur autem jure feudali anno dies ſuperaddatur? exacta quidem ratio reddi nequit *arg. l. 20. & 21. ff. de LL.* Borch. *de feud. c. 7. p. 1 n. 31.* probabilis tamen hæc eſt, ne dies termini in termino computetur Mynſ. *5. Obſ: 15.* & Borch: *d. l.* utq; adeo certius exiſtat, intra annũ vel petitam vel non petitam eſſe inveſtiturã *arg. §. 2. Inſt. de V. O.*

16. Sed quod de anno & die ex juris feudalis text. ſupr. all. dictum, huic maximè refragari videtur *c. un. 1 F. 22.* ubi anni & menſis mentio injicitur; in quâ antinomiâ ſolvendâ, variè interpretes ſe torquent. Lindem *Exerc. feud. 2. c 4. th. 30.* Borch: *c. 7. p. 1. n. 32.* & alij inter militem & vaſallum paganum diſtinguunt. Hotom. verò & Cujacius menſis vocem detrahentes textum corrigunt: alij deniq; *d. c. unic 1. F. 22.* per all. in præced: th: textus velut poſteriores derogari ſtatuunt Eguin: *Baro ad d. tit. 1. F. 22.* nobis vero magis placet ſententia Vultei *de feud l. 1. c. 7. n. 104.* *qui d. quidem c. un: 1 F 22.* de æquitate, ſuperiores vero juris feudalis textus de ſtricti juris ratione interpretantur.

17. Quia igitur certum tempus petendi inveſtituræ renovationem à lege definitum eſt, proinde Dominus invito vaſallo illud coarctare nec protelare poteſt, in favorem enim vaſalli introductum eſt *arg. l. 4. §. 5. ff d. Re jud* Borch. *de feud: c. 7. p. 1. n 36.* quod tamen ſecus de jure ſaxon. ſe habet Vult. *c. 7. n. 102.* currit autem hoc tempus demum à tempore ſcientiæ, mortuum eſſe vel Dominum

num vel Vaſallum vid. *ſupra th. 15.* Gail. *2. obſ. 48. n. 8.* Vult. *de feud. c. 7. n. 111.*

18. Qvodſi verò Vaſallus tempus à lege definitum negligat, amisſione feudi plectitur *2. F. 24. 2. F. 52. in f. & 55. §. præterea:* niſi forte juſtum aliqvod impedimentum, qvo ſe excuſet, allegare posſit: talem juſtam excuſandi cauſam faciunt infantia, juſta abſentia, mors, capitales inimicitiæ *1. F. 22.* & nonnullæ aliæ qvas recenſet Vult. *h. tr. c. 7. n. 116. & ſeqq.* Minori verò 25. annis tempus illud in minorennitate currere qvidem incipit, habet tamen is adverſus lapſum temporis beneficium in integrum reſtitutionis *l. f. C. d. temp. in integr. reſt.* Roſenth. *c. 6. Concl. 70.* Borch. *c. 8. n. 18.* Qværitur autem: An juſtam excuſandi cauſam habenti ante lapſum terminum de eâ proteſtari neceſſe ſit? Reſpondetur ex Vult. *de feud. c. 7. n. 133. & ab eo all* Roſenth. *c. 6. cl. 100.* id qvidem præcisè non reqviri, ſed & ex poſt facto impedimentum allegari poſſe, conſultius tamen eſſe ad faciliorem impedimenti probationem, qvæ allegāti incumbit, ante lapſum temporis proteſtationem interponi.

19. Illud etiam ad legitimam inveſtituræ petitionem ſpectat, ut fiat loco congruo, qvalis eſt curia vel habitatio Domini, ubi Vaſallus Dominū reqvirere tenetur, ſive per ſe ſive per aliū *2. F. 3. in f.* Vult. *c. 7. n. 149.* niſi tamen vel pactione vel privilegio proſpectum ſit, ne Vaſallus aut extra territorium ſuum, aut procul ab eo inveſtituram petere cogatur, cujus rei Exempla vid. apud Limn. *de jur. publ. lib. 4. c. 7. n. 22.* Carpz. ad L. Reg. *c. 10. ſect. 9. n. 8 9.*

20. Alterū circa inveſtituram conſiderandū dixi eſſe teſtationē h. e. teſtium adhibitionē; Teſtes autem ad novā inveſtituram adhibendi ſunt regulariter pares curiæ *1. F. 2. §. 1. 2. F. 2. & 32.* ne qvid excogitetur falſitatis in perniciem Domini, aliis teſtibus inductis, corruptis forte pecuniâ vel gratiâ vel odio, qvæ in paribus ſuſpicanda non ſunt *2. F. 85. §. item, verſ. idcirco* Borch. *c. 7. n. 16.* Vult. *lib. 1. c. 7. n. 26.* iiq; maſculi non fœminæ *d. c. un. §. f. 2. F. 32.* qvi ſi abſentes ſint mox tamen reverſuri, expectari debent *2. F. 33. verſ. Nec dicatur.* Recuſantes verò etiam ſub pœnâ citari poſſunt *arg. l. 2. §. 1. ff. ſi qvis in jus voc.* qvod ſi nec tum compareant, eo caſu coram extraneis inveſtituram peragi nihil nocet qvemadmodum & tunc

 qvan-

qvando Dominus alios Vaſallos non habet *2. F. 33. verſ. qvod autem dictum.* In veteris verò renovatione etiam extranei teſtes rectè adhibentur non tamen fœminæ, *2. F. 32. verſ. de veteri.* Sicuti etiam ad eam inveſtituram qvàm Clericus facit tametſi novam æq; extranei ac pares curiæ adhiberi poſſunt, *1. F. 26. §. 2. verſ. hæc omnia,* Borch. *de feud, c. 7. p. 1. n. 28.*

21. Sed hæc qvidem, qvæ de teſtibus dicta ſunt, ex uſibus feudorum ſtictè planè accipienda ſunt, Duaren. *de feud. c. 7. n. 3. per text. 2. F. 32.* Ex hodiernâ tamen Germaniæ conſvetudine, inveſtituram coram qvibusvis teſtibus (idoneis tamen) imò etiam absq; ullis factam, modo Domini manus & ſigillum eo nomine exhiberi posſint, nihilominus valere teſtes ſunt Lindem. *Exerc. 2. c. 4. th. 40.* Ern. Cothm. *vol. 3. Reſp. 41. n. 65. & ſeqq.* Vult. *lib. 1 c. 7 n. 59. per text. in c. un. 1. F. 2. §. 1. & c. un. 1. F. 3. ibi, vel breve teſtatum.*

22. Seqvitur jam tertium inveſtituræ reqviſitũ, fidelitatis nimirũ præſtatio Germ. die Lehenſpflicht, ad hanc Vaſallus omninò tenetur tã in novâ qvam renovatâ inveſtiturâ, & tam propriâ qvã abuſiva, ſed propriã qvidem præcedit, abuſivam verò etiam ſeqvitur, qvod ſi hæc per Vaſallum denegetur, Dominus qvoq; inveſtituram & ipſum feudum ei denegare poteſt *2. F. 3 in f.* eam verò præſtans ſex illa qvæ habentur, *in c. un. 2. F. 6.* ſemper in memoria habere debet Incolume, tutum, honeſtum, utile, faciſe, posſibile, qvibus additur conſilium & auxilium, *c. de forma. 22. qvæſt. 5.* Qvæ ipſa qvorſum tendant, qvidqve ſingula denotent vid. apud Eguin. Bar. *add. c. un. & communiter FF. all. l.*

23. Fidelitas hæc præſtatur vel juratò vel injuratò: prius ex lege eſt, poſterius ex conventione *2. F. 3. in fin.* juramentum qvo fidelitas promittitur à ſubjectionis nec non Aſſecurationis ſeu domeſticitatis, de qvibus *c. tibi Domino diſt. 63. & c. un. 2. F. 5* loqvuntur diſtinctũ eſt, ac propriè juramentũ fidelitatis, *d. 2. F. 5. in f.* Vulgo etiã Vaſallagium item Hominiũ vocatur Lindem. *Exerc. feud. 2. c. 4. th 42.* vid. tamen Boter. *de feud. inveſt. c. 4. n. 5. 6. 7.* forma ejus deſcripta extat *2. F. 7.* qvæ ipſa hodie qvoq; obſervatur, niſi ex eà vel cõventione vel loci alicujus conſvetudine nonnulla aut omittantur aut eidem plura inſerantur; qvod ſi verò Vaſallus aliâ for-

mâ qvam

nâ, qvam qvæ antiqvitus recepta & obſervata eſt, jurare jubeatur, juramentum recuſare poteſt, Vult. *lib. 1. c. 7. n. 48.* Borch. *c. 7. p 1. n. 39.*

24, Hoc juramentum ab omnibus Vaſallis etiam clericis exigi poteſt, Vult. *de feud. lib. 1. c. 7. n. 43.* niſi tale feudum ſit, qvod ab aliqvo per Eccleſiam detineatur *2. feud. 101.* vel ſi Vaſallus minor fuerit *2. feud. 26. §. minori.* cujus tamen nomine hodie tutor jurare poteſt, Lind. *d. c. th. 44.* Non autem præciſè ipſe Vaſallus hoc juramentum præſtare cogitur, nam & per alium jurare poteſt procuratorem nimirum ſpeciale ad hoc mandatum habentem *2. feud. 3. in f.* qvi tamen non in animam propriam ſed animam principalis jurat *arg. l 14. §. patroni C. de judic.* Qvod ſi autem Dominus ex juſtâ qvadam causâ Vaſallum præſentem eſſe velit, tunc omninò in propria perſona ad juramentum præſtandum comparere tenetur Vult. *lib. 1. c. 7. n. 39.* Schnob. *diſp. feud. 5. th. 22.*

25. Juramento tali Vaſallus ſe Domino obſtringit ad fidelitatem & ſervitia præſtanda, contrà omnes homines ſolo Imperatore vel Rege & antiqviori Domino exceptis 2. F. *7. & 28. in f.* Sed nec contrà ſe ipſum Domino auxiliari tenetur, hoc enim durum foret & crudelitati proximum, charitas qvippe ordinata incipit à ſe ipſo *arg. l. 6. C. de ſerv. & aq.* An etiam contra Patrem qvod Affirmandum videtur propter expreſſ. text. 2. F *28. in f.* Sed qvia tam divina Dicalogi, qvam humana jura *l. 2. ff. de J. & J. Nov. 12. c. 2. l. 3. & ſeq. C. de patr. pot.* ſummam reverentiam parentibus præſtandã jubent, proinde diſpoſitio *d. c. un. 2. F. 28. in f.* ad eum caſum reſtringenda eſſe videtur, qvo pater aliqvid contra jus Divinum vel Gentium molitur, tum enim præceptis ejus juris adjuvari neqvit, contrà qvæ ipſe peccat *arg. l. 31. ff. de minor.* Arumæus *Diſp. feud. 5. th. 29.* Licet autem Vaſallus Domino eo qvo dixi modo fidelitatem jurare cogatur, Dominus tamen contrà Vaſallo fidelitatem jurato promittere non tenetur, idq; honoris ac reverentiæ gratia, tum etiam qvia beneficium alicui conferens præſumitur eidem fidem præſtiturus in omnibus Borch. *c 8. n. 140.* Giphan. *de feud. in not. ad Diſp. 4. n. 46. arg. l 13. §. pen. ff. de damn. infect.*

26. Conventione, & pacto Juramentum remitti poſſe ſupr. th. 23. indicavi, ſciendum verò eſt, etſi eo modo juramentum qvi-

 dem

dem remittatur, neutiqvam tamen ipſam fidelitatem remiſſam eſſe cenſeri *arg. 2. F. 3. inf. & 24. inf. princ.* Fidelitas autem hæc occupata eſſe debet circa ſervitia honeſta, *2. F. 7.* etiam in bello juſto tamen, qvod ſcil. Imperatoris conſenſu geratur, præſtanda Borch. *de feud. c. 7. p. 1. n. 44.* Servitia autem vel determinata ſunt in inveſtitura, vel non ſunt determinata, priori caſu tenore inveſtituræ præſtanda ſunt *argum. c. un. 2. F. 18. & l. 1. ff. de pact.* modo honeſta ſint & posſibilia, *arg. l. 6. § 3. ff. mand. l. 85. de R. I.* poſteriori caſu Vaſallus toties operam ſuam Domino exhibere, imò non reqviſitus offerre tenetur, qvoties cognoſcat ei inſidias ſtrui vel magnum periculum imminere, *2. F. 24. §. 2. 2. F. 26. §. licet 2. F. 28. §. adhæc* Borch. *de feud. c. 1. n. 24.* Schnob. *diſp. feud 8. th. 15.*

27. Qvartum deniq; inveſtituræ reqviſitum ad ejusdẽ conſummationem pertinet, Eſtq; Realis feudi traditio & Vaſalli in poſſeſſionem inductio, qva facta Vaſallus liberum jus utendi fruendi conſeqvitur *arg. 2. F. 8. §. 1. 2.* Et hæc qvidem æq; in antiqvi feudi renovatione ac novi acqviſitione neceſſaria eſt, licet enim heres Vaſalli in univerſa ejus jura ſuccedat, *l. 24. & 62. de R. I.* posſeſſionem tamen, niſi ea apprehenſa vel naturaliter comprehenſa ſit, ſuccesſione non conſeqvitur, *l. 23. & arg. l. 12. §. 1. de acqvir. poſſ.* Gail. 2. *Obſ. 152.*

28. Hactenus de vera inveſtitura qvæ expreſſa Domini voluntate perficitur. Seqvitur jam altera ſpecies inveſtituræ præſumpta ſcil. in qva ex temporis lapſu tacita Domini voluntas præſumitur, diciturq; præſcriptio; ſi qvis enim per 30. annos rem aliqvam tanqvam feudum poſſedit & ſervitium Domino exhibuit, licet expreſſa Domini voluntate inveſtitus non ſit, præſcriptione tamen tanti temporis ſe tueri poteſt, *2. F. 26. §. ſi qvis* Duaren. *de feud. c. 8. n. 1.* Vult. eod. *c. 9. n. 4.* Ex diuturnitate enim temporis ſolennitatem inveſtituræ interveniſſe præſumitur Gail. 2. *Obſ. ult. n. 6.* Qvemadmodum autem Vaſallus 30. annorum poſſesſione utile feudi Dominium acqvirit, ita eodem modo ex natura correlativorum Domino qvoq; directum alicujus feudi Dominium præſcriptione tãti temporis acqviritur Vult. *de feud. c. 9. n. 17.* Borch. *eod. c. 7. p. 3. n. 10.*

29. Ut autem præſcriptio procedat, tria concurrere oportet:

1. Ut

1. Ut Vaſallus rem alienam immobilem per 30. annos ſine uſurpatione poſſederit, *d. 2. F. 26. § ſi qvis.* Qvod ſingulare eſt in feudis, ſicut & illud, qvod hic ratione ſpatii præſcriptionis nulla fiat differentia inter res Eccleſiæ & ſeculares, Vult. *l. 1. c. 9. n. 8.* Schnob. *diſſ. feud. 7. th. 29.* 2. Ut poſſederit tanqvam feudum, non tanqvam pignus Duaren. *de feud. c. 8. n. 2.* Si qvis enim rem pignori vel hypothecæ ſibi obligatã teneat non ut feudum eam præſcribere poteſt, *1. F. 27.* Vult. *lib. 1. c. 9. n. 12.* Cum nemo cauſam poſſesſionis ſibi mutare posſit *l. 3. §. 19. l. 19. §. 1. ff. de acq. poſſ. l. 33. §. 1. pr. ff. de uſurp. & uſuc.* niſi tamen Vaſallus probare posſit, ſe poſtqvam à Domino rem pignori accepit, eandem feudi nomine acqviſiviſſe, *1. F. 4. §. 4.* Borch. *h. tr. c. 7. p. 3. n. 6.* 3. Ut poſſeſſor ſervitium interim Domino exhibuerit *2. F. 26. §. ſi qvis*, ſufficit tamen ſemel atq; iterum ſervitium Domino præſtitum, vel poſſeſſorem ad præſtandum ſaltem paratum eſſe *2. F. 26. §. licet 2. F. 28. § adhæc.* qvod ſi verò Domino, cum opus fuerit, non asſiſtat, jure ſuo cadit, *d. 2. F. 28. pr.*

30. Qværitur autem: An ad feudi præſcriptionem juſtus titulus & bona fides reqviratur? qvod utrumq; negare videtur Lindem. *Exerc. feud. 2. c. 4. th. 51.* æqvius tamen eſt hac in parte jus Can. ſeqvi, qvo jure malæ fidei poſſeſſor nunqvam præſcribit *c. fin. X. de præſcript.* Roſenth. *c. 6. cl. 1*[illegible] Vult. *l. 1. c. 9. n. 14.* qvam ſententiam in Camera Imp. approbatam eſſe teſtatur, Gail. *2. Obſ. 18. n. 7.* Tituli tamen probatione opus non eſſe, qvippe qvi tanto temporis lapſu præſumatur, communiter ſtatuunt *Dd. in §. ſi qvis 2. F. 26.* præſcriptione igitur Feudum acqviſitum veri & recti feudi naturam induit, atq; Vaſallus Domino etiam ſine inveſtitura verâ ad ſervitia obligatus eſt Duaren. *de feud. c. 8. n. 6.*

31. Hactenus de inveſtitura feudi novi & ex parte veteris actum eſt, adjectis iis qvæ tã novi qvàm veteris feudi inveſtituræ cõmunia ſunt. Nunc porrò in ſpecie Renovationẽ Inveſtituræ examinare inſtituti, ratio poſtulat. Ea verò nihil aliud eſt, qvam feudi jam antea conſtituti nova recognitio & cõfirmatio, qvam ipſam ſummè neceſſariã eſſe qvinq; rationibus probat Vult. *lib. 1. c. 7. n. 95. & ſeqq.* Cum autem tempus petendi ejusmodi Renovationem, tem effectum non petitæ, ſuperius commoda occaſione indicavi, proinde

h.l. cauſa iſtius petitionis,& qvibus ea incumbat,inveſtiganda eſt. Cauſam igitur petendi renovationem præbet mors vel Domini vel Vaſalli *2.F.27. 1.F.8* tenentur autem eam petere vel Vaſallus ipſe,vel hi qvi ipſi ſuccedunt *per all. text.*

32. Succeſſio jure communi duplex eſt: una ex Teſtamento altera ab inteſtato, §. *fin. I. per qvas perſ. cuiq; acq.* Illa,cujus alias de jure cõmuni ſemper prius habetur ratio *l.39. ff. de Acqvir.hered l.89. ff.de R.I.* in feudis regulariter ceſſat *1.F.8.pr.* adeò ut Vaſallus feudũ ne qvidem pro anima judicare h. e. ad pias cauſas legare poſſit, *2. F.9. §. donare & ib. Gothofr. in not. l. c. 2.F.55. verſ. habito.* Bôrch. *h. tr. c. 8.n. 43.* Et hinc qvoq; eſt,qvod liberi juxta, *Nov. 115. c. 3.* à Patre exheredati,licet ab allodiali,à feudali tamẽ ſucceſſione non removẽtur. Qvid verò,ſi teſtator rem feudalem alicui in teſtamento legaverit, annon ea tanqvam res aliena ab herede legatario præſtanda erit *arg. § 4. J. de Leg. l.39. §.7. ff. de Leg. 1*? Negativæ velut cõmuniori ſubſcribũt Gail. 2 *Obſ.154 n.14.* Roſenth. *c.7.concl. 4.* Borch. *de feud.c.8.n.43.* qvibus calculũ noſtrum merito adjicim⁹, cum hac tamẽ limitatione,niſi de teſtatoris manifeſta & enixa voluntate aliud conſtet. hoc enim caſu ſucceſſor bonorũ allodialium æſtimationẽ rei feudalis legatæ (interdum etiam rem ipſam *arg. §. Titius 2.feud.26.*) Legatario præſtare tenetur, Ern. Cothm. *Vol. 2. Reſp. 65. n. 84.* Lindem. Exerc. *2. c. 5. th.* Vult. *lib. 1. c. 9. n 152.* Limitationes hujus theſeos vid. apud F.F. ut Borch. *c. 7. p. 2. n. 5. & 6.* Arum. *Diſp. 6. th. 5.* Vult. *lib.1 c. 7. n 167. text. 2. feud. 48. §. ſed qvaliter cunq;* Schnob. *diſp. 6. th. 5. &c.*

33. Sed qvia teſtamentaria feudi ſucceſſio velut irregularis, exceptis nonnullis caſibus, non admittitur,proinde ad Regularẽ, qvæ lege defertur & ab inteſtato dicitur,progrediendum. Ea verò jure communi triplex eſt,Deſcendentium Aſcendentiũ & Collateralium *Nov 118.* Aſcendentium qvidem de jure feudali regulariter ſucceſſio nulla eſt, *2. F.50.* cujus Regulæ elegantem rationem ſuppeditat Duaren. *de feud. c. 11 n.10.* Sed tamen & ab hac regulâ excipiuntur caſus 1. ſi pater favore filii ut is inveſtiretur refutavit feudum Roſenth. *c.7. tl. 27.* vel filius ob patris bene merita inveſtitus fuerit *arg. l.6. ff. de coll. bon.* vel etiam pacto de ſucceſſione A-

ſcen-

ſcendentium in inveſtiturâ proſpectum ſit *arg. 2. feud. 18. in f.* his & ſimilibus caſibus aſcendentes poſt deſcendentes in feudo ſuccedunt vid. Borch. *c. 7. p. 2. n. 9.* Duaren. *c. 11. n. 11.* Arum. *Diſp. 6. th. 10. & 11.*

34. Ordo igitur ſuccedendi in feudis legitimus & primus eſt Deſcendentium i. e. liberorum, & qvidem in feudis non Regalibus in infinitum Roſenth. *c. 7. concl 18.* Nullâ qvidem ſuitatis & emancipationis, *Nov. 118. c. 1. & 4.* Sed tamen legitimorum & naturalium differentiâ habitâ; prædicta ergò regula ad ſolos legitimos ſimulq; naturales liberos ſpectat. Legitimi verò tantùm ſive adoptivi, niſi pacto & conſvetudine, in feudo non ſuccedunt, *2. F. 26. §. adoptivus arg. c. qvamvis de Reſcript. in 6.* Sicuti nec naturales tantum qvi & nothi ſeu degeneres dicuntur, *l. f. C. de Natur. lib.* Vulgò Baſtardi, qvaſi Böſe Art. Hi enim (licet jure communi *l. 1. §. 2. ad SCt. Orphyt.*) jure tamen feudali ne matri qvidem in fœmineo feudo ſuccedunt, Vulc. *c. 7. n. 178.* Nec ii, qvi ex matrimonio ad Morganaticam contracto nati ſunt, *2. F. 29. 2 F. 26. § filij nati & ibi Eguin. Baro,* Borch. *h. tr. c. 7. n. 56.* Legitimati qvoq; per reſcriptum Principis & Oblationem curiæ, niſi ſpecialiter ad hoc legitimentur, in feudo ſuccedere neqveunt, *2. F. 26 §. naturales.* Non tamen idem in legitimatis per ſubſeqvens matrimonium ſtatuendum eſſe, communis omnium juris feudalis interpretum fert opinio *Dd. ad d. § naturales 2. feud. 26. per c. Tanta Ext qvi fil. ſint leg.*

35. Præterea liberi à feudi ſucceſſione repelluntur, qvoties vel qvalitas feudi, vel qvalitas perſonarum obſtat. Sic enim qvalitas Feudorum Gvardiæ, Caſtaldiæ & Soldatæ, qvia iſthæc perſonalia beneficia ſunt, ea ad heredes tranſire non permittit, *2. F. 10. in f* Duaren. *h. tr. c. 9. n. 13.* Qvalitas etiam perſonarum variis modis (vid. theſi præc. 34.) ſuccesſionem liberorum impedit. Qvo pertinet, ſi filius Clericus factus ſit, tum enim factus miles Chriſti ſeculi eſſe deſinit, *2. F 21. 2. F. 26. §. qvi Clericus 2. F. 50. in fin.* idemqve in Militibus ſacrorum ordinum obtinet Schnob. *diſp. feud. 6. th. 12.* Limitationes vid. apud Roſenth. *c. 7. cl. 74. & ſeqq.* & Fach. *7. cont. 37.*

36. Similiter liberi qvi Dominum vivo patre offenderunt, ex

qvo

qvo poſſint feudo privari, nec ante mortem patris recōciliatio interceſſiſſet, 2. *F.* 55 § *inſuper.* Roſenth. *d.c. cl.* 77. licet diverſum ſtatuatur *in* §. *ſi voluerit* 2. *F.* 51. vid. Borch. *de feud. c.* 7. *p.* 2. *n.* 58. item animo & corpore imperfecti v. g. furioſi, mente capti, muti, ſurdi, 2. *F.* 36. ad feudi ſucceſſionem non admittuntur, Hi tamen ſi non naturâ tales ſint, ſed poſt acqviſitionem feudi tales facti fuerint illud retinent *d.* 2. *F.* 36. & 1. *F.* 6. *arg. l.* 1. §. 4. *ff. de poſtul. l.* 6. *ff. de jud.*

37. Fœminei ſexus liberi ordinariè qvoq; à feudi ſucceſſione repelluntur, 1. *F.* 1. §. *hoc autem* 1. *F.* 8. *verſ. filia verò* certis tamen caſibus ad eam admittūtur & qvidem 1. ſi feudum eſt fæmineum h. e. à fæminâ prius acqviſitum, nec maſculi exiſtunt *d.* 1. *F.* 8. §. *ſi filia* 2. *F.* 30. & 50. 2. ſi ſit merè hereditarium de qvo 2. *F.* 48. Gail. 2. *Obſ.* 154. *n.* 9. Fachn. 7. *contr.* 6. 3. ſi eo pacto conſtitutum, tunc enim fæminæ deficientibus demū maſculis ſuccedunt, 2. *F.* 17. Clarus §. *feudum qvæſt.* 73. *n.* 4. niſi à diverſis primis acqvirentibus deſcendant, *c. un.* 2. *feud.* 18. Duaren. *c.* 10. *n.* 9. Addimns 4. ſi feudum eſt francum vel qvod talia ſervitia contineat, ad qvæ præſtanda mulier idonea ſit 2. *F.* 104. Vult. *c.* 9. *n.* 80. Fachn. 7. *contr.* 39. & *ſeqq.* Non tamen hoc ipſum ad feudum Emptum extendendum eſſe cum dict. Fachn. 7. *contr.* 37. & Ern. Cothm. *vol.* 4. *Reſp.* 40. *n.* 9. concludo, eamq; ſententiam in Camerâ obſervari teſtatur Mynſ. *cent.* 5. *Obſ.* 73. adde. Borch. *c.* 7. *p.* 2. *n.* 65. Vult. *lib.* 1. *c.* 9. *n.* 51.

38. Qværitur autē: An illis caſibus, qvibus ſuccedere poteſt, fæmina per maſculum ſemel excluſa ſemper excluſa maneat? Qvod ſecundum communiſſimam Dd. opinionem affirmandum videtur per *c. un.* §. *qvin etiam* 1. *F.* 6. Fachn. 7. *contr.* 45. Borch. *de feud. c.* 7. *p.* 2. *n.* 36. Vult. *c.* 9. *n.* 85. & pleriq; alii. Benignius tamen eſſe, ut in feudi renovatione Dominus conſangvineos Vaſalli extraneis præferat., licet cogi non poſſit, ſtatuit Gail. *lib.* 2. *Obſ.* 148. *n.* 2. 3. Mynſ. 5. *Obſ.* 16. & 6. *Obſ.* 79.

39. Excluſis verò fæminis, meliorationes tamen & impenſas à defuncto factas rectè repetunt, & donec iſtæ refundantur feudum jure retinent 2. *F.* 28. § *ſi Vaſallus.* Dotem qvoq; ſi alia bona allodialia non ſuperſint, non ſolum à fratribus & agnatis ſed & ipſis Dominis, cum his feudum apertum fuerit, ex feudo pro

qvanti-

qvantitate ejus & dignitate perſonarum *l. 60. ff. de jure dot.* fœminis ſolvendam eſſe, interpretes tradunt, Borch. *c. 7. p. 2. n. 74.* Coler. *deciſ. 213.*

40. In feudis inſuper Regalibus, ne illa facilè dividantur, non indiſtinctè liberi ſuccedunt, in his enim primogenitorum potior habetur ratio, *2. F. 55. §. præterea A. B. Car. IV. tit. 7.* Hic autem duæ ſe offerunt qvæſtiones graviſſimæ, & antehac in qvibusdam Regnis non calamis tantum ſed etiam armis agitatæ, qvarum altera eſt: An primogenitus ante dignitatem patris natus, primogenito poſt dignitatem à patre adeptam, in ſucceſſione feudi Regalis præferatur? Altera: utrum primogenito præmortuo, & filium juxta cum fratre ſecundò-genito relinqvat, filius primogeniti, an frater ſuperſtes in ſucceſſione feudi Regalis præferendus ſit? Ad priorem cum Hotom. *Illuſtr. qvæſt. 2.* Reſpondetur tali adhibitâ diſtinctione; Aut ſpeciali lege expreſſum eſt, ut filius Regis ſive Principis natu maximus, vel primogenitus Regis aut Principis ſuccedat, & tum poſt dignitatem adeptam primogenitus ante dignitatem primogenito meritò præferendus eſt, ſi verò talis ſpecialis lex non extet, qvâ in ſpecie Regis primogenitus denotetur, eo caſu qvin ad primogenitum (nullâ diſtinctione ratione dignitatis paternæ habitâ) feudum devolvendum ſit, non dubitatur. Poſteriorem qvod attinet, qvia in ſucceſſione deſcendentium potior habetur ratio, proinde filium defuncti patruo ſuo præferendum eſſe arbitror cum d. Hotom. *Illuſtr. qvæſt. 3.*

41. Poſt deſcendentes & Aſcendentes (qvi tn. certis tantû caſib⁹ admittûtur, de qvibus ſupra *th. 34.*) ſuccedût collaterales, habitâ diſtinctione Agnatorû & Cognatorum; ad illos enim, non hos ſucceſſio feudi pertinet, *1. F. 11. verſ. his verò deficientib.* item feudi novi & antiqvi; in hoc enim, minimè verò in illo ſucceſſio Collateraliû admittitur, *1. F. 8. in fin. item tit. 12. & 14. in f. 2. F. 11.* licet communiter & ſimul illud acceperint, *1. F. 1. §. 2. verſ. qvod etſi 1. F. 14. §. ſi duo.* niſi tenore inveſtituræ ſucceſſio Collateralium in Feudo novo comprehenſa ſit, *1. F. 20.* Roſenth. *c. 7. cl. 127.* vel Dominus feudû novum jure veteris alicui côceſſerit, qvod fieri poteſt *arg. l. 21. C. mand.* Schnob. *diſp. feud. 2. th. 8.* Vel ſi Dominus ſciens illû liberos

 non

non habere, fratres verò cohabitent, feudum pro ipſo & ejus heredibus concedat, idq; ex præſumpta Domini voluntate ob nomen *heredibus* Roſenth. *c.7.cl.127.* vel ſi alter fratrum Domino ſciente ex communi pecuniâ feudum emerit, vel etiam duo fratres in bello ſimul aliqvod feudum promeruerint, *d. 1.feud.20.*

42. Inter Collaterales autem primum locum tenent fratres, tam germani qvam conſangvinei, excluſis regulariter uterinis. Et qvidem ſi ſoli ſunt fratres vel fratrum liberi, in capita ſuccedunt, ſi verò concurrant fratrum liberi cum patruis, in ſtirpes, *1. F. 11. arg. l. 2. §. 2. ff. de ſuis & leg.* & expreſſo Receſſu Imperii *de Anno 1521.* zu Nürenberg/ *& Anno 1529.* zu Speyer/ *tit.* Wie Brüder und Schweſter Kinder etc Vult. *de feud. c. 9. n. 125.* Poſt fratres verò fratrumq; liberos admittuntur reliqvi Agnati defuncto Vaſallo non verò primo acqvirenti proximiores *2.F.50. in fin. Borch. h. tr. c. 7. p. 2. n. 84.* Hi enim ulteriores excludunt *2. feud. 11. verſ. his verò.* Pares verò gradu pariter admittuntur, *Nov. 118. c. 3. Auth. poſt fratres C. de Leg. hered.* Sed utrũ Agnati in infinitum *juxta 2.F.31. & 50.* an usq; ad qvartum vel ſeptimum geniculum *1. F. 8. §. 1.* admittantur? controvertitur: Puto tamen cum Duareno *c. 11. n. 16.* priores textus de novo, poſteriorem verò de jure veteri intelligendum eſſe. Semper enim ultimus Agnatus primi acqvirentis ſucceſſor intelligitur, licet per mille manus feudum ambulaverit Borch. *de feud c. 7. p. 2. n. 93.* Gail. *2 Obſ. 150.* Mynſ. *2. Obſ. 95.*

43. Uxoris autem & mariti jure feudali nulla ſucceſſio eſt *1. feud. 15. & 2 feud. 13.* niſi id ſpecialiter in inveſtiturâ expreſſum ſit, Vult. *lib. 1. c. 9. n. 247. in f.* cujus elegans exemplum refert Duaren. *c. 11. n. 16.* jure vero Saxonico uxori in compenſationem dotis, revera illatæ (qvæ hoc caſu ad maritum tranſit) Dotalitium h. e. illa donatio, qvam facit maritus uxori nobili in compenſationem dotis, ut eâ usq; ad vitam fruatur Germ. ein Leibgedinge in feudis conſtituitur, in qvo uxor ad vitam inſtar uſufructuariæ eſt, mortuâ verò eâ ejusmodi dotalitium ad proximos Mariti heredes feudales redit, Matth. Côler. *deciſ. 57. n. 57.* conſulantur & alii Juris Saxonici ſcriptores.

44. Eſt & alia ſucceſſionis feudalis ſpecies, qvæ dicitur

con-

Conventionalis, qvæ certo pacto ac conventione Principum ac Illuſtrium perſonarũ Vaſallis defertur, vocãtur etiam Pacta Gentilitia, Germ. Ein Erbvereinigung/ Erbverbrüderung/ qvibus agitur, ut alterius ſtirpe extinctâ ad alterum Principatus certa ſucceſſionis lege perveniat, eaq; contra juris civilis & Can. diſpoſitionem, qvâ pacta de futura ſucceſſione tanqvam contra bonos mores & votum captandæ mortis inducentia non ſubſiſtunt, Schnob. *diſp. Pand. 2. th. 25.* valere: modo ab Imperatore approbentur Dan. Otto *de jure publ. c. 11. pag. (mihi) 259.* : teſtatur Lindem. *ad Exerc. feud. 1. Parerg. 8.* & Gail. *2. Obſ. 127.* ſuſpicio enim captandæ mortis de Illuſtribus perſonis non præſumitur.

45. Hic non incommode qværitur: An Vaſallus repudiatâ hereditate, qvæ forte ære alieno eſt onerata, feudum retinere poſſit? Reſpondeo diſtingvẽdo inter feudum novum & antiqvum: ſi n. eſt novum, nemo poteſt hereditatem repudiare & feudum retinere, ſin verò Antiqvum vel paternum, illudq; aut hereditarium Ein Erblehen/ aut ex pacto & providentia conſtitutũ Ein Stammlehen/ prioris generis feudum Agnatus non poteſt acqvirere repudiatis bonis allodialibus; feudum verò ex pacto & providentiâ retinere poteſt repudiatâ hereditate Borch. *de feud. c. 7. p. 2. n. 94.* Filius tamen hoc in caſu ab Agnato nonnihil differt; ille enim ſive ſit hereditarium feudum ſive ex pacto & providentiâ, minimè poteſt repudiare hereditatem & feudum retinere *2. feud. 45.* & *2. feud. 51. §. filius,* qvod qvamvis durum videatur ratione tamen non caret; Duarenus *de feud. c. 11. n. 9.* probabilem hanc ſuppeditat, qvod in injuriam patris tendat, ſi æs alienum non perſolvatur, jure enim civili antiqvo filius erat ſuus & neceſſarius heres *§. 2. J. de hered. qval. & diff.* exinde inhumanum contraqve pietatem eſſe arbitratur, ut propter æs alienum patris repudietur hereditas. His habitis diſtinctionibus etiam ad illam qvæſtionem: An nimirum æs alienum ex feudis ſit ſolvendũ? reſponderi facilius poteſt, Vult. *de feud. lib. 1. c. 9. n. 139.* & *240.* Julius Clar. *§. feudum qvæſt. 76. per tot. 2. feud. 26. §. licet Vaſallus.*

46. Qværitur Ulteriùs: Ad qvem, nullis extantibus heredibus feudi capacibus, fructus iſtius anni, in qvo Vaſallus moritur perti-

pertineant? Reſp. Aut Vaſallus mortuus eſt ante Calendas Martii, aut poſt Calendas intra menſem Martium & Auguſtum, aut deniq; mortuus eſt poſt Auguſtum, primo & ultimo caſu omnes iſtius anni, qvo Vaſallus mortuus eſt, fructus tam naturales qvam induſtriales, tam percepti qvam percipiendi vel in ſucceſſorem agnatum tranſeunt, vel in Dominum ſi ei feudum aperiatur. Secundo verò caſu, qvando Vaſallus mortuus eſt intra menſem Martium & Auguſtum, fructus ejus anni qvo Vaſallus obiit, ad heredem ejus feudi alias incapacem ſpectant, *2. feud. 28. §. bis conſeqventer*, Borch. *de feud. c. 7. p. 2. in fin.*

46. Illud ultimo loco prætermittendum non eſt, qvod ſc. pacta varia inveſtituræ adjici ſoleant, eaq; omnium primo & diligenter in controverſiis feudalibus attendenda ſint *1. feud. 14. § fin.* nam pleraq; jura feudi pactis mutari poſſunt, *arg. l. 1. § ſi convenit, 6. ff. depoſiti*: Hæc tamen ſubſtantiam feudi non evertunt, licet qvoad acceſſionem ſive accidentia naturæ ejus derogent Gyphan. *tract. feud. c. 5. n. 5.* Vult. *lib. 1. c. 7. n. 55.* modo ſint licita & honeſta, *arg. l. 26. ff. de V. O.* Pacta autem illicita & inhoneſta ſunt, 1. Ne fidelitas à Domino & Vaſallo præſtetur *arg. l. 7. §. 7. ff. de pact.* 2. pactum commiſſorium, qvod in Emptione qvidem admittitur *t. t. ff. de L. commiſſ.* in pignoribus tamen & feudis tanqvam æqvitati & bonis moribus adverſum *l. fin. C. de pact. pign. R. J. de Anno 1577. ſub ordinat. polit. tit. 20. §.* und dieweil man *& 1. F. 17.* ſevere prohibetur. Itē pactum ne feudum ob ingratitudinem amittatur meritò rejicitur tanqvam nullius momenti: Eſt enim contra bonos mores, qvoniā præbet occaſionem delinqvendi Vult. *lib. 1. c. 7. n. 55. verſ. non tamen* &c.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITT. EMAN.

SOLI TRINUNI DEO SIT LAUS GLORIA ET HONOR.